

[Holstein.]

neder — efter Ottawa-Konferencen — kan det meget godt være, at vi bliver nødt til at sige Handelstraktater op, at vi bliver nødt til at sige Handelstraktaten med England op, for at vi kan faa et nyt Grundlag for Samhandelen med England. Alt det skulde om nogle faa Maaneder kunne gøres af Danmark, uden at det var en toldfjendtlig Foranstaltning, uden at det medførte en ekstraordinær Usikkerhed i Forholdet til Omverdenen — men hvis det gøres nu, er det forkasteligt og skadeligt for Landets Interesse!

Den højtærede Udenrigsminister siger, at det er muligt, at England efter Ottawa-Konferencen ikke vil opsig sine Handelstraktater og heller ikke vil opsig sin Handelstraktat med Danmark. Ja, det er muligt, at England ikke behøver det, for der er jo intet til Hinder for, at England paa Grundlag af den gældende Mestbegunstigelsestraktat med Danmark kan kontingentere den danske Landbrugseksport til England — det er der intet til Hinder for. Men hvorledes skulde det være muligt for Danmark at yde England Indrømmelser til Gengæld, at øve Gensidighed overfor England, overfor den engelske Industrieksport, uden at vi maatte opsig Handelstraktaten? Vi kan ikke kontingentere engelsk Industri paa Grundlag af den gældende Traktat uden at faa Vanskeligheder med Lande, der sender tilsvarende Industriartikler til det danske Marked.

Det er overhovedet, synes det mig, et overmaade hasarderet Forehavende af den højtærede Regering at ville fastholde, at en ændret Valutapolitik i Danmark baade er i Strid med Englands møntpolitiske Interesser og med dets handelspolitiske Interesser. Det første tager sig særlig grelt ud i et Øjeblik, hvor de ansvarlige Politikere i England med Mænd som Sir Robert Horne, den tidligere konservative Finansminister Winston Churchill og den tidligere konservative Finansminister, nuværende Leder af den store Midland Bank i London, Mac Kenna i Spidsen gør sig til Talsmænd for en yderligere kontrolleret Inflation eller Reflation til Genoplivelse af det engelske Erhvervsliv og til yderligere Reduktion af den engelske Arbejdsløshed, idet Resultaterne hidtil ganske vist er paaviseligt til det bedre, men ikke

tilstrækkelig store. Derfor er man betænkt paa og fremsætter Ønske om at gaa videre ad denne Vej.

Og paa et saadant Tidspunkt, hvor dette er under møntpolitisk Overvejelse i ledende Kredse i England, hævder den danske Regering stift, at vi maa følge Sterlingen mekanisk og automatisk uden Hensyn til, hvad der virkelig tjener det danske Erhvervssamfund og de forskellige danske Erhvervsinteresser bedst set fra et rent dansk økonomisk Synspunkt.

Saa siger den højtærede Udenrigsminister endvidere — det er som Svar til mig —, at vore handelspolitiske Vilkaar har man gjort Rede for overfor den engelske Regering. Ja, det er muligt; det er ikke derom, jeg har spurgt. Det er muligt, at man har forklaret den engelske Regering, hvor overordentlig svag og forældet og utidssvarende Toldloven af 1908 er baade ved sine lave Toldsatser og ved sine faa generelle Positioner, hvor svag og utidssvarende den er som Grundlag for Handelstraktatforhandlinger i en Verden, hvor Gensidighedskravet og Ligeligheden i Vareudveksling er Dagens Løsning, og at man endvidere har gjort opmærksom paa, hvor forældede vore Mestbegunstigelses-Handelstraktater er, hvor lidt de svarer til hele Kontingenterings- og Specificeringspolitikken i det handelspolitiske Mellemværende mellem Staterne. Det er muligt, at den højtærede Udenrigsminister har henledt den engelske Regerings Opmærksomhed paa den danske Regerings toldpolitiske Svaghedstilstand og handelspolitiske Vanskeligheder som Følge af Forhold, som vi selv er Herre over.

Men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om den danske Regering har sat alle Kræfter ind, om den højtærede Udenrigsminister har anvendt sine overordentlige Evner og Indsigt paa at gøre ansvarlige Kredse i England forstaaeligt, hvorledes det danske Landbrugs økonomiske Stilling er herhjemme, hvorledes det danske Landbrugs Rentabilitetsforhold er, hvorledes den danske Realkredit er stillet i Øjeblikket, hvorledes Danmarks indenrigske Gældsforhold er, hvorledes de Erhverv er stillede, som ved Skæbnen økonomisk er knyttede uløseligt til Landbruget, og som før eller senere vil blive forarmede ved Landbrugets Ruin.